

повече, отъ колкото Подолскитѣ роти съ своитѣ многочисленни залпове.

2) Мѣрkitѣ, за въ случай на нощно нападение на Св. Никола у руситѣ, като че ли не сж биле достатъчно пълни. Дежурната частъ отъ двѣ роти бѣше достаточна, но частнитѣ поддръжки трѣбваше да бждатъ по силни и да се държатъ ноща по близко. Ако при 9-тата Подолска рота се държаха още поне 4—5, увѣрени сме, турцитѣ щѣха да бждатъ отхвърлени веднага и нѣмаше да иматъ и она частенъ успѣхъ, когото достигнаха, а загубитѣ за отбивание на атакующия щѣха да бждатъ въ нѣколко пѣти по малко.

3) И на двѣтѣ атакувани височини руситѣ проявиха чудеса отъ храбростъ и самоотвържение, които заслужаватъ подражание. По голѣмата частъ отъ офицеритѣ на атакуванитѣ части на Св. Никола биде извадена отъ строя.

4) Взаимната поддръжка между пѣхотата и артилерията бѣше образцова. Артилериститѣ работиха съ едно истинно героическо самоотвържение. Особенно се отличаваха дѣйствиата на 1-вата и 4-та батареи отъ 14-та артилерийска бригада. Първата отъ тия батареи, за да получи по добъръ обстрѣлъ истъркалва орждията отъ ложементитѣ на съвършенно открито мѣсто. Въ нея пада убитъ командира ѝ полковникъ князь Мещерски и послѣдния офицеръ поручикъ Сидоринъ биде прострѣленъ съ два куршума, отъ които единъ въ гърдитѣ.

Атаката на 2-рата турска бригада биде отбита почти изключително съ огъня на 4-та батарея на полковникъ Гофмана. На разсъмнувание тя повръща огъня срѣщу таборитѣ на Вессель наша, и съ това значително облекчава дѣйствиата на подполковникъ Сендецки.

5) Случая на Волинската височина, съ заеманието на прѣдната позиция, още веднажъ потвърждава, до колко сж въобще неудобни и не желателни въ нощния